

[Per Hækkerup.]

bør ske i ganske særlige tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør det rimeligt. Det er også udvalgets opfattelse, at det på den anden side må stå ethvert medlem af udvalget — som ethvert andet medlem af det høje ting — frit for at rejse spørgsmål her i salen, der er omtalt i ombudsmandens beretning eller i øvrigt er behandlet af ombudsmanden.

Med disse bemærkninger om udvalgets opfattelse af stillingen skal jeg på hele udvalgets vegne indstille til det høje ting at vedtage forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1956 gående ud på, at folketinget tager folketingets ombudsmands beretning for året 1956 til efterretning.

Vagn Bro: Jeg skal på mit partis og egne vegne anbefale, at folketinget i overensstemmelse med ombudsmandsudvalgets indstilling tager folketingets ombudsmands beretning for året 1956 til efterretning. Jeg kan i øvrigt slutte mig til de anerkendende ord, som lød fra det ærede medlem, der nys havde ordet. Jeg kan også slutte mig til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde om forretningsgangen: det må normalt ikke være fremgangsmåden, at ombudsmandsudvalget har samråd med ministre. Jeg ønsker dog at føje til, at medens udvalget i år og formentlig i de kommende år må slutte med at tage ombudsmandens beretning til efterretning, så vil der jo, hvis udvalget ikke kan gøre dette, kunne opstå situationer, hvor vi må drøfte sagen med de parter, som er interesseret i den. Det går jeg imidlertid ud fra egentlig også ligger i det ærede medlems ord.

Må jeg hertil føje nogle bemærkninger om en enkelt sag. Som det fremgår af betænkningen, har udvalget haft samråd med ministeren for offentlige arbejder angående statens overtagelse af nogle hidtil privatdrevne omnibusruter, og ombudsmanden har om den sag, jeg særlig ønsker at omtale, overtagelsen af de gule omnibusser, afgivet en meget udførlig redegørelse med en række dertil knyttede, jeg tør måske sige — efter hans sædvanligvis meget beherskede form — meget kritiske bemærkninger i skrivelse af 12. november

1957 til Landsforeningen Danmarks Bilruter. Af denne skrivelse har folketingets medlemmer modtaget en genpart, der formentlig vil blive optaget i ombudsmandens beretning for 1957. Skrivelsen giver en dokumenteret fremstilling af spørgsmålet om ydelse af goodwill ikke alene vedrørende den her omhandlede rute, de såkaldte gule omnibusser ved Hillerød, men også andre.

Det fremgår af redegørelsen, at trafikudvalget for Københavns amtsrådsreds den 21. december 1956 meddelte såvel landsnævnet vedrørende omnibus- og fragtmandskørsel som Frederiksborg amts trafikudvalg, at man ikke skulle udtale sig imod overdragelsen af de omhandlede ruter, men at udvalget af principielle grunde og af hensyn til konsekvenserne ikke kunne tillade, at der blev ydet ejeren, direktør Gran Jacobsen, et årligt vederlag på 18 000 kr., da dette måtte betragtes som goodwill.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at efter at landsnævnet på et møde havde behandlet sagen, fandt der en konference sted mellem landsnævnets formand, kontorchef Bang Christensen, og rutebilchef Herluf Larsen. På dette møde blev det — for at gøre denne fremstilling meget kort resumerer jeg — betydet sælgeren, at såfremt ordene „så længe han lever“ — altså det antal år, i hvilke han skulle modtage 18 000 kr. om året — blev ændret til: „så længe statsbanerne har brug for hans bistand“, ville overdragelsen formentlig blive godkendt. Resultatet blev, at generaldirektoratet optog nye forhandlinger med rutebilejer Gran Jacobsen, og den 25. januar 1957 blev der i den oprindelige ansættelsesoverenskomst indsat en bemærkning, som jeg med den højtærede formands tilladelse gerne vil citere. Den lyder således:

„For den i § 1 nævnte rådgivervirksomhed betaler danske statsbaner til direktør E. Gran Jacobsen, så længe statsbanerne har brug for direktørens medarbejderskab, et beløb på 1 500 kr., skriver femten hundrede kroner, pr. måned. Beløbet udbetales . . .“ o. s. v.

Dette var altså det resultat, som nu blev opnået. Denne tillægspåtegning blev derefter indsendt til landsnævnet, der ved skrivelse af 12. februar 1957 meddelte